НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 24 ЮЛИ 2018 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXI (XXVIII) БРОЙ 30

КРЪСТНАТА МЪКА НА БЪЛГАРИЯ

България плаче и пее през сълзи!..

Видяхте ли лицата на българите, защитаващи не овце и кози, а своя поминък и своя живот! Чухте ли песните им изпяти през сълзи: *„...Аз уших баряка, аз му турих знака смърт или свобода...”* и *„...кога се шумят шумите, плачат за войводата...”*

България е най-големият социален експеримент в света! Да се унищожи и затрие държава с институциите на самата държава! Защото са купени, защото са продажни! Защото са родоотстъпници и национални предатели!

Един стопроцентов българин от най-чиста проба, Николай Хайтов през 90-те години с много болка и мъдрост ни предупреждаваше: **„Толерантност в условията на зверилник, е равносилно на самоубийство!” и още „Изтървем ли България, изтървали сме всичко!”**

Влязохме в НАТО И ЕС – с надежда и доверие!

Изкупиха земята - допуснахме го!

Дадохме небето, водата и природните си ресурси- допуснахме го!

Ликвидирахме атомната си енергетика – допуснахме го!

Сринаха земеделието – допуснахме го!

Ограбиха ни, чрез банките – допуснахме го!

Изсякоха и опожариха съзнателно горите ни – допуснахме го!

Унищожиха до основи тежката ни индустрия – допуснахме го!

Ликвидираха леката и преработвателната промишленост – допуснахме го!

Разрушиха до основи здравеопазването и закриват болниците – допуснахме го!

Изкормиха образователната система - допуснахме го!

Великата по своя дух Българска армия е разоръжена и ликвидирана – допуснахме го!

Вандалски и поетапно от 90-те години се избиват животните и ликвидира поминъка на българите - допуснахме го!

Изгониха като ненужни и излишни хора 3 милиона наши съотечественици, наши деца, бащи, майки да се скитат като чужди несретници, да слугуват и тъгуват под чуждо небе – допуснахме го!

Обезлюдя България – допуснахме го!

Загърбихме морал, традиция, култура и Дух – допуснахме го!

Капка по капка и живот по живот България си отива!

Допуснахме го!

Затова днес България плаче и пее през сълзи: за стадата си, за поминъка си, за опустошението в сърцата и душите ни! Пее, както е пяла през кървави сълзи и през робство!

Утре, чрез съгласието и съдействието на българската държава, ще бъде приета и Истанбулската конвенция, която с еничарска безпощаднаст ще изтръгне и децата ни, за да ги направи безполови, за да изтръгне душите им!..

Това е последното, което не можем и няма да допуснем!

„Ние няма да жертваме нашия вечен храм – семейството от мъж и жена – заради лудостта на хора, временно сдобили се с власт, вместо с места за настаняване в специализирани здравни заведения” - **казва Александър Урумов**.

Защото това е геноцид!..

От *“великите сили и наши съюзници и партньори”* с активното съдействие на престъпната българска политическа класа на **родоотстъпници**!

Извънредно положение и завой в политиката!

Прошка се дава почти за всичко! Само на родоотстъпниците тя се отказва!

България е православна държава и ние сме българи!

Ние сме потомците на Орфей и Спартак, на Момчил войвода и балканджи Йово!

Избодаха очите ни, а сега посягат към сърцето ни!

„Един народ не може да загине, освен от самоубийство!” - казал го е Емерсон.

Да се освободим от възжето, което ни души!..

Нали надеждата умира последна и не сме все още *„изтървали всичко”*!

ИНФОРМАЦИОННОТО НАТО

1. Медиите, и особено когато са глобални,

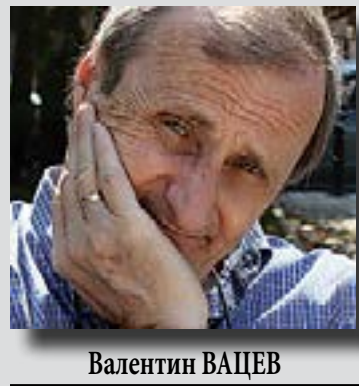

Валентин ВАЦЕВ

се обитават от истината, непременно заедно с нейната тъмна сянка неистината, нерядко в нейната целенасочена и злонамерена форма – лъжата. В която и точка назад в миналото да решим, че виждаме началото на медиите, там истината е в своя неизбежен съпровод.

Затова днес всички изненади, че с медиите можело да се лъже, звучат нетърпимо лицемерно. Да, в медиите се казва истината и там също се лъже и така е много отдавна. Като начало – разбира се, много условно – си спомням за неотдавнашните признания на британското военно министерство за това как **Бюрото за информация и пропаганда към това министерство е творяло отвратителни, ужасяващи лъжи:** за това как след нахлуването си в Белгия германците са изтръгвали от ръцете на белгийските майки техните кърмачета, подхвърляли са си ги във въздуха и са ги набучвали на щиковете си, и всичко това е ставало за забавление, *„защото именно това е чувството за хумор на германците”*. **Едно от нещата, които ми харесват в английската култура е, че те не се унижават да лъжат – достатъчно е да минат предвидените от закона 50 години, за да дойде моментът, когато те гордо ще си признаят:**

• Нашите фейк-нюз са истини, Вашите истини са фейк-нюз

На стр. 4

• За баба Дора, демокрацията и още нещо...
или да се спре това, което нашата държава прави с нас!

Детелина Денчева

СПРЕТЕ ГИ!

XXI век... Годината и месецът на приключилото толкова „*успешно*" и шумно рекламирано българско европредседателство!..

Демократична България, на границата на „*два сплитащи се и допълващи се свята*" - така пише в учебниците по "История и цивилизация". Без национална кауза, без референдуми и допитвания до народа (електората) взема решения по всички жизненоважни и определящи бъдещето ни проблеми: **за разпродажба на земя и минерални извори, за концесии на природни богатства и летища, за тълпите емигранти,** превземащи Европа и връщани тайно у нас по късни доби, за разпродажба на плажове и избиване, пардон евтаназия, на десетки хиляди животни под благовиден повод. Всичко това под неизменното **най-голямо общо кратно в знаменателя,** наречен „*демократичност и законност*" в най-корумпираната и бедна европейска държава, държавата с най-голямата смъртност и най-големи темпове на изчезване в условията на демографска катастрофа!..

Както знаем, обаче, от математиката, знаменателят, какъвто и да е той, намалява Цялото, раздробява го, а когато на него се гледа като на „*най-голямо*"**, цялото става безкрайно малко...**

България е нашето Цяло!

България, която сега е раздробена, разпродадена на безценица и обезкръвена. България, чиято политическа класа за три десетилетия постигна немислимото и за условия на най-кръвопролитни и масови войни, като **загуби над 3 милиона млади и в трудоспособна възраст българи.** България днес преживява, може би, последната си национална катастрофа, преди да изчезне от географската карта като държава. А може би и като територия...

Та в този месец юли на 2018 г., когато Б. Борисов се отчете пред пустеещите столове на Европарламента и страната ни бе потопена от порои и наводнения, а майките на децата с увреждания от безпомощност и болка крещяха „*Системата ни убива*", се разгоря поредният опустошителен за народа ни пожар.

Този път той не погуби хиляди хектара гори, както всяка година се случва. Този път пожарът посегна на поминъка и начина на живот на жителите от селските райони в Странжа планина!..

Поголовно и скорострелно днес и сега се избиват дребните преживни животни овце и кози, защото казват има „*африканска чума*" по животните! Защо имат, ако въобще имат тази екзотична болест, никой не казва! Никой не казва и колко са заболелите животни. Никой не дава обяснение и защо не са взети превантивни мерки за ваксинация срещу подобни заболявания като шап, шарка и син език, още повече, че вече е имало подобни случаи в миналото?!

Никой не разяснява и не информира земеделските стопани за необходимите етапи по изследване на животните и защо те не се реализират на научна основа. Пълна липса на адекватни мерки от Министерството на земеделието и неговия министър! **Тотално и гузно мълчание, в най-добрия случай - мрънкане! В случая вече и искането за оставка е слабо решение!**

Д-р Петър Бодуров, дългогодишен ветеринарен лекар, коментира, че ако са били взети мерки още при първото заболяване от констатираните вируси и са били спазени ветеринарните правила, този екзотичен вирус няма как да влезе, защото имунитетът на животните ще е силен. **Ваксинация се прави, за да се засили имунитетът на животното и на човека.** Конкретното заболяване – чума по дребните преживни животни, не е познато и никой не обяснява какво е то и има ли ваксина срещу него. Д-р Бодуров подчертава, че масовото евтанизиране също може да се избегне. Умъртвяват се само болните животни, за да се ограничи заразата. Изолират се, ако има клинично болни животни. Мъртвите се отстраняват. И след това вече, като се констатира какво е заболяването, се прилага самата ваксинация на здравите животни. Така се е действало преди много години. **И продължава:** *"Но се правеше пълно изследване, правеха се и арбитражни проби, за да се докаже това ли е заболяването, или не е това. Не искам да бъда лош пророк, но ще продължат тези рецидиви, ако не се вземат нужните мерки. Виждаме как границата никой не я зачита за нищо. Как си влизат хора от екзотични страни и т.н.*", допълва своя извод д-р Петър Бодуров.

Поминъкът на българина е тотално унищожен, а това е въпрос на първостепенна национална сигурност, защото той изхранва населението и дава брутния вътрешен продукт! **Унищожено земеделие, деиндустриализация - точно поради таазси липса на поминък, българинът масово напуска родината си и търси препитание и средства за живот другаде!**

Днес възрастните хора, дали живота си за България, със сълзи на очите дават животните си, за да бъдат умъртвени. Овце и кози, които старците хранят и прегръщат за последно. Репортерски екип на ямболското радио "999" при обиколка из селата свидетелства, че за два дни не е открито нито едно видимо болно животно, а хората споделят, че дори и тези, посочени като заразени с чума, не са имали необходимите симптоми на болестта. **Това е и професионалното мнение на доц,д-р Геновева Стайкова, работеша в секция „Генетика и селекция" от земеделския институт в Шумен:** „*Овцете в Странджа е можело да бъдат спасени.*"

Има и друг прелюбопитен момент, който гражданите широко коментират. Значи, няма чума в Турция, Гърция, Македония, Сърбия и Румъния?! Как тя е донесена в България? „*Ако не са чумавите бездродни политици, то ще е нечия конспирация. Трети отговор няма! Те затриват народа и Родината ни. Позор на тях!*"

Г-жа Роси Кирилова, в свой фейсбук коментар, емоционално обобщава общественото настроение: „*Ако това е цената ни да сме в европейския съюз* (малката буква не е грешка) - *по-добре да се махаме оттам... Не варвам на френската лаборатория... Но варвам, че нещо много нарочно се прави... за да ни погуби... първо като дух... после като нация... Кой не иска тази земя - като късче от рая?!..*"

„*Спрете ги!*" – прегръщайки едно от яренцата, моли и ридае баба Дора от с. Шарково. - *Нищо не намериха като заболяване при мен! Където са намерили нека да ги лекуват!.. Това е някаква афера... ние не можем да разберем!.. Граждани!.. Наредете се до мен и ни спасете! Да се спрат тези убийства, да се спре всичко това, което нашата държава прави с нас! Застанете и говорете открито и честно тук, пред камерата! Искат да ни унищожат. Явно, че искат тук района да се обезлюди. За някой друг ли го подготвят, не мога да кажа!.. Спрете ги, моля ви се! Във вас е силата, във вас ни е надеждата!...*"

„*Къде и в коя държава това може да се случи?! Та ние сме в Европа, в Европейския съюз!*" – пита недоумяващо и треперейки жителка на с. Крайново. - „*Да се влиза в частен имот и избиват животни, без да се уведомяват собствениците им, без да им се представи заповед, без да се допуска присъствието им в собствения имот! Това е мафията в България и полицията защитава не народа, а тях!*"

България е под обсада!

Кой ще защити националните ни интереси?!

Обществото ни живее с усещане за безпомощност, с усещане за колониална зависимост в метрополия, с усещането, че някой стои зад цялата тази история, който е по–важен от народа и от България!

Затова евроскептицизмът в България е толкова силен, толкова, че управляващите се страхуват да го измерват и не допускат никакви референдуми и допитвания по какъвто и да бил въпрос от национално значение. За влизането ни в еврозоната, за ратифицирането на престъпната и абсурдна с тезите си Инстанбулска конвенция, която ратува за налагане на джендърско образование и общество, и за какво ли още не...

Картината изглежда мрачна, а България се оказва в „окото" на перфектната геополитическа буря!.. Особено стряскащо, но и отрезвяващо като леден душ за нас прозвучаха думите на Красимир Каракачанов, който смята, че центровете за прием на имигранти следва да бъдат изведени от гъсто населените места и одобри идеята такива да има в района на Странджа. Той я определи като подходяща за бежански лагери – безлюдно е, със стари казарми и е до границата. Това е акт на национално предателство, а не само на задкулисни партньорски договорености!

Днес България очаква и се оглежда за своя Орбан и своя нов социално ориентиран и справедлив път на развитие, който би върнал достойнството и самочувствието на българина!

Но само от нас и отвътре може да настъпи промяна, тази промяна, за която баба Дора ни призовава през сълзи и с кървящо сърце - да застанеем до нея и да спрем държавата да извършва този геноцид с нас.

Примерът, който оставяме, добър или лош, ще се помни от тези след нас. А ние трябва да си повярваме, че заедно можем всичко, защото „*Любовта към Родината, превъзходи сичките световни добрини*", както е казал Г.С. Раковски!

Защото България е наша грижа и отговорност!

България е наша кауза и нашето бъдеще! А Истина и Кауза се защитава!

Пламен ПАСКОВ

• Избиват животните в Странджа заради чужд колонизатор, земята ще бъде изкупена на безценица

Може би това, което предстои да прочетат, няма да се хареса на много хора. Но нека някой пробва да каже и покаже, че не е вярно, и кое не е така. И ако не е така, то как е?

Избиването на дребните преживни - овце и кози в Странджанско, няма никакви ветеринарно-медицински основания. Аз съм ветеринарен лекар, твърдя го и съм в състояние да го докажа във всеки съд.

Чумата по дребните преживни животни беше непозната, неизвестна, и несъществуваща в България от десетилетия. По-точно: от средата на 50-те години на 20 век. Защото тогава съществуващата ветеринарна служба и организация на ветеринарното дело профилактираха, изключваха и не допускаха появата не само на тази тропическа болест, а и на 80 % от заболяванията, които изучавахме в курса по обща и частна епизоотология. Така се нарича учебникът по заразни болести.

Чумата по дребните животни е тропическа болест. Тя е най-разпространена в Западна Африка, известна и като Френска Африка от годините на френския колониализъм.

При заразяване животните не се избиват. Серумират се с хипер-имунен серум. Животните, които са в контакт, или са в региона, но нямат признаци на заразяване, се ваксинират. Обезопасителният **пояс на ваксинацията е от 60-100 км за България. И няма избиване. Защото избиването на животните при тази болест не решава нито един ветеринарен въпрос.** По времето на люто ненавистния за демократи и управленци социализъм заводът в Пещера произвеждаше т. нар. хипер-имунен серум. Българската ветеринарна медицина бе стройно организирана: професори, лекари, фелдшери работеха отговорно и професионално. Научните институти, фармацевтиката ги обезпечаваха с нови знания, открития и лекарствени средства. Осведомяваха ги за постижения във ветеринарното дело и животновъдството. Така те се превърнаха в изключително информирани специалисти и животновъди.

Избиването на животните в Странджа, което покърти цяла България, сега, и избиването на кравите преди няколко години по повод на т. нар. нодуларен дерматит, няма ветеринарно-медицински основания. То няма и хуманно-медицински основания. Няма, разбира се, и икономически основания, ако не броим унищожаването на поминъка и компенсацията на собствениците за "*икономика*". Не, това не е икономика. Това си е откровена анти-икономика и вредителство. Следователно, създалата се ситуация не е въпрос от здравен характер, не е хуманитарен въпрос. Не е и икономическо решение. решението е чисто политическо и поради това налага главния въпрос - **кой има интерес?**

Нямат интерес животните.

Нямат интерес стопаните.

Нямат интерес дори и ветеринарите, въпреки, че те са машата, която вади от огъня горещите кестени.

Няма интерес и държавата, каквото и да е останало от нея. Нямат интерес дори и външноуправляваните ни "*управляващи*". Те са наясно, че това за тях е само главоболия и проблеми, при това с достатъчно "*видими резултати*" за населението и народа. И нищо добро не могат да очакват от неговата реакция.

Единственият, който има интерес, е този, който иска българската земя да бъде обезлюдена, за да бъде "изкупена" на безценица, или просто взета и заселена. С други думи, интерес има, потенциален или вече действащ завоевател, колонизатор, и подобните на тях. Другите, които имат косвен интерес, са търговците на продукти от животински произход. Техният бизнес от това само ще се подобри. И те като правило са именно мултинационални или офшорно-регистрирани компании.

Виновни ли са Румен Порожанов, ГЕРБ, и Дамян Илиев като шеф на БАБХ? Да, те безусловно са виновни. Това е вината на палача, изпълняващ заповедта на краля да отсече главата на брат, роднина, сънародник... И те го правят. Какъв интерес имат, за да го правят? Това е въпрос, отговорът на който принадлежи на съответните държавни служби и на бъдещия народен съд.

Дали получават някакво нездраво удоволствие от това, което вършат, и дали страдат от угризения, са въпроси без значение, защото крайният резултат е чудовищен за хората в България.

Може ли тази беда да бъде решена и предотвратена в бъдеще? Може, но при условие достатъчно наличие на народ, който иска това да стане, който е наясно с личния си, и с националния интерес, и е готов на действия в тяхна защита. Решението е въпрос на политическа воля и стремеж да се организира този народ.

Един Добрин Петков, едни фейсбук-активисти зад клавиатурата или на улицата не са достатъчни. Тук трябва народ. Не население, народ трябва, който има самосъзнание на суверен.

Иначе баба Дора ще плаче. Такива като нея с изгорени души и изсъхнали от плач очи са десетки хиляди, а за тези 30 години бяха стотици хиляди, да не кажа милиони, но **ние си кютахме. Оказахме се като мухльовци, глупаци, и наивници. Излъгаха ни като туземци с мъниста. Впримчиха ни в най-старата игра на англосаксонските колонизатори.**

Може сега сърцето ви да се къса, но това ще продължава. Ще се усилва, и ще става все по-зле и по-страшно. Защото "*население*" няма право да живее в рая на Земята, извоюван от предците на този народ. От народа с главна буква. Историята не разрешава такива бонуси.

Правото да живееш на родна земя е привилегия, чест и титла, която се защитава, отвоюва и брани. Всяко поколение е отговорно за родната земя. Тази земя е бранена не само от завоевателите *"от близо и далеч"*, както се пее в безсмъртния марш на нашите предци. Спомнете си неговият завет: *"Деца на родний край, пазете си земите!"* Все още не е късно.

16 юли 2018

Александър УРУМОВ

КЪМ КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД:

Удари часът на Вашата лична историческа отговорност

Уважаеми дами и господа Конституционни съдии,

Предстои ви да разгледате делото за т.нар. Истанбулска конвенция и – дали утре или след седмица – да се произнесете относно нейната противоконституционност.

Ние, гражданите на България, които през последните 7 месеца отделихме толкова време, енергия, вяра, страст в борбата си срещу Истанбулската конвенция вече казахме мнението си.

Ние казахме мнението си по толкова ясен и непреклонен начин, че политическото лоби, надяващо се да пробута тези „*отровни яйца в кадифена опаковка*" беше принудено да спре и да отстъпи.

Ние принудихме тези самозабравили се слуги на брюкселската политическа олигархия да отстъпят и да признаят своето безсилие.

Ние ви изпратихме за разглеждане т.нар. Истанбулска конвенция. Да, именно ние и нашата съпротива.

Ние, гражданите на Република България – християни, мюсюлмани, атеисти, агностици, българи, цигани, турци, арменци – всички ние застанахме като жив щит пред своите семейства, пред своите домове, пред паметта и примера на своите родители и своите баби и дядовци – и не допуснахме да бъде разрушен нашият свещен и неприкосновен храм – семейството от мъж и жена.

Храмът, в който сме провидяни и в който сме заченати.

Храмът, в който сме родени и в който сме израснали.

Храмът, който носим в душите си и който ще предадем на децата си.

Семейство от мъж и жена – и няма друго!

Мъжки и женски пол по рождение – и няма трети!

Полът като биологична категория – и нищо повече!

Никакви налудни либерал-фашистки видения не могат да бъдат превръщани в задължителни за нас юридически норми!

Лудостта и историята на презадоволените, извратени, дехуманизирани лобистки групи по европейските политически върхове са проблем на обществата, които са ги допуснали.

Ние няма да позволим тази лудост да се разпростре над България и да ни бъде насила наложена и на нас.

Ние няма да жертваме нашия вечен храм – семейството от мъж и жена – заради лудостта на хора, временно сдобили се с власт, вместо с места за настаняване в специализирани психиатрични клиники.

Няма да се отречем от нашата национална държава, само защото тя има проблеми и кривици, за да я предадем на още по-изкривени и проблемни лобита в Брюксел, изплитащи своята задкулисна наднационална власт чрез „Истанбулски" и други лукави конвенции.

Уважаеми дами и господа Конституционни съдии,

Вие сте пазителите на българската Конституция.

Вие сте положили клетва да защитавате тази Конституция.

Какъвто и да е бил Вашият професионален път до мига, в който сте дали този обет пред България, той е вече зад гърба Ви.

Днес важи единствено Вашият обет да пазите сърцето на българската държавност – Конституцията на Република България.

Ние сме спокойни за Вашето решение – преди всичко защото ние вече сме взели своето решение.

Каквото и да се случва занапред – ние ще отстояваме своята позиция и докрай ще защитаваме храма на семейства ни, наследен от предците ни.

Това е наша историческа отговорност и ние носим тази отговорност.

Днес е часът на Вашата лична историческа отговорност.

Време на изпитание и време на чест.

„*България цяла сега вази гледа,*
тоя връх висок е: тя ще ви съзре!", *ако позволите тази уважителна перифраза на народния поет Иван Вазов.*

„*Венчайте България с лаврови венци!*"

Направете ни горди със своето решение!

Направете ни уверени в силата на българската национална институция Конституционен съд на Република България!

Ние, българските граждани, Ви вярваме!

Да живее България!

Бог е с нас!

Александър УРУМОВ,
гражданин на Република България
16 юли 2018

ИНФООРМАЦИОННОТО НАТО

Глобалният внук на Троцки – Дьорд Шорош

От стр. 1

Да, лъгахме ви, но ако да бяхте чели Сун Дзъ, щяхте да знаете, че пътят на войната е пътят на измамата. Затова, впрочем, си мисля, че е правилно да гледаме оптимистично към чудовищната бъркотия, която британското правителства забърка чрез „*случая Скрипал*". **Днес истина не ни се полага, но трябва просто да почакаме до 2068 г. И истината ще ни осени при поредното разсекретяване на британските военни архиви.**

Чудесен пример за това как истината и лъжата в медиите могат да се разхождат хванати ръка за ръка, е и забавната история, при която един известен перестроечен авторитет, заемащ двугърбия държавен пост „*председател-президент*" покани „*да дойдат танковете*". **Разбира се, никакви танкове не дойдоха, сценарият не ги предвиждаше. Вместо танковете, обаче, по сценарий дойде в целия си интелектуален и политически блясък патриархът на българската демокрация** Желю Желев.

И в двата споменати случая истината живее в греховен съюз с неистината и само времето може да помогне те да бъдат разделени. А може и да не помогне – защото евангелската вяра, че всичко тайно все някога ще стане явно, се отнася до края на света, а не за обстоятелства, преди той да настъпи. Но, разбира се, и тук има място за оптимизъм - този принцип дава основание да се надяваме, че в бъркотията, настъпила около края на света, може да изскочи отнякъде и прословутата танкова касета.

2. Наистина не е голямо откритие, че истината и неистината са вечни спътници

навсякъде, включително и в медиите.

Онтологическата драма на техния сблъсък всъщност е един вечно интересен и вечно обсъждан проблем в цялата европейска философия още от епохата на пресократиците.

Днешният проблем обаче, който ни интересува и засяга, не се състои в това, че между истина и неистина има разлика, нито пък в това, че тази разлика понякога е изключително трудно да се долови и опише.

Същинският проблем е във видимия дефицит на чувство за историзъм в днешния ден. Именно този дефицит става причина да се опитваме да съдим чрез реалните на постмодерната епоха за началото на Модерността.

В утрото на Модерността медиите не толкова са я отразявали, колкото са я конструирали чрез силата да именуват (страховита сила, наследена от Създателя), и чрез силата да идентифицират – т.е. да назовават нещата такива, каквито те са, а не други. Те са охранявали бариерата, сиреч охраняваната разлика между публично и частно. Но охранявайки с извоювания си авторитет (и разбира се, това е авторитетът на Истината) те са охранявали една базова, фундаментална структура на Модерността изобщо. Защото, както е известно, модерността може да съществува само там, където разликата публично-частно е безспорна, непоклатима и охранявана. Публичното, т.е. това, което е достояние на *res publica*, е ярко осветено, видимо, обозримо и обсъдимо – благодарение на медиите, които играят ролята на "*слънцето на гражданското общество*". **И обратно, частното може и да остане в сянка, то може да бъде не аподиктично, а стохастично, незадължително, невидимо и неподдаващо се на задължително обсъждане.** Частното е съхранено от притегателната сила на общото, колективната воля може да се спре пред частните особености.

Цялата тази грандиозна механика е невъзможна без фундаменталната роля на медиите и без медийното рицарство – журналистиката. В този смисъл **истинските журналисти са паладините на Новото време –** защото те са се занимавали не с „*fun and amusement*", напротив, с перото си те са произвеждали и охранявали основанията на Модерността.

Днес всичко е обратно.

И това е понятно, защото се е случило да живеем не в утрото на Модерността (героично, бляскаво и жестоко), а в нейния здрач (мизерен, отвратителен и още по-жесток). **Както героите в епохалната сага на Толкин знаят, че нещо много важно се е променило и чувстват тази промяна „в земята, във водата и във въздуха",** ние, без да сме герои (постмодерността на търпи никакъв героизъм) чувстваме все пак ясно настъпилата промяна.

Разликата между публично и частно е ерозирала, старата вещица - диалектиката непрекъснато подменя местата им, стената между частното и публичното е вече пропукана. Частното е на път да победи в битката и да заеме мястото на публичността, публичното непрекъснато се самоосъзнава като все по-частно, частните аспекти от живота на индивида се възприемат като достойни за публично обсъждане, затова пък публичността сама себе си възприема като частен случай. **И този мезалианс се разиграва повсеместно, в дълбините на общественото битие,** като е особено видим, тържествуващо нормативно видим в сферите на глобалната медиа и преди всичко в медиата на медиите – интернет.

Именно стремежът Публичното и Частното да разменят местата си, който е така характерен за нашето време, е обяснението, например, за стремежа на човека в неговата публична фаза да се облече като за в спалнята си, т.е. частната дреха пижама или нощница да бъде публично одеяние, а от друга страна, публични лица да занимават публиката със своите частни радости и удоволствия, например колко са щастливи да водят за ръка любимото същество в търговските молове.

Поради всичко това героят на нашето време е именно тролът (**може би тук ще бъде уместно да се оплача как не ми върви на тролове –** мои колеги имат умни тролове, тролове като слънце, а моите тролове все се оказва, че са мизерни идиоти, от цялото богатство на съвременната тролска култура на мен се падналa само двама полудементни политически офицери от Българската народна армия – днес, разбира се, „*атлантици*").

Тролът живее в процепа на стената, разделяла някога публичното от частното. И затова е възможно той да бъде едновременно публичен (защото населява публичността и я задръства със становищата си – агресивни, манипулативни, примитивни). Но от друга страна той е **par excellence** частен, сенчест, невидим. Той е анонимен и неидентифициран - една абстрактна персона (лишена, разбира, се от персоналност), снабдена с множество синхронни различни мнения. Това е недореализираният социопат от късния социализъм – тогава бе лишен от клавиатура (тоталитаризъм!), но затова пък имащ на свое разположение стените на всички градски тоалетни. **Това има предвид един известен реакционер, чието име, обаче не бива да се споменава, тъй като споменаването му би било равносилно на хибридна война,** твърдейки, че интернетската форумна култура и блогосфера плодят негодници – анонимни сенки, ползващи се от свободата на словото, но априорно освободени от отговорността за тази свобода.

В задушаващите изпарения на глобалната медиа, т.е. интернет, вехне и умира журналистиката като сила, конституираща Модерността. Днес журналистът е свободен не да черпи истини от живота, да ги добива, поемайки всички необходими за това рискове, а „*да събира мнения от блогосферата*". Така в съзнанието на днешната журналистика, след ерозията на разликата между публично и частно, се разгръща другата още по-страшна ерозия – **между алетея и докса.**

3. И затова е прав оня известен руски реакционер –

защото върху неспособността да се разграничава докса от алетея, върху липсата за сетивност, която да свидетелства за различието между мнение и истина, живее негодникът, върху неспособността да се различават мненията от истините се надстрояват всички възможни тирании, защото именно **от гледна точка на тиранията, на безконтролната власт, вашата истина е мнение, а нашето мнение е истина.**

Сун Дзъ

„Пътят на войната е пътят на измамата"

Така властта огъва истината към мнение и мнението към истината. Именно за нея истината и мнението се различават само дотолкова, доколкото я обслужват.

В много нашумялата преди 20-ина години книга на американския професор Франкфурт от Принстън, назована със скандалното и непреводимо на български заглавие "**On Bulshit"** се описва настъпването на този свят, в който медиите, работещи против собствената си природа и същина, запълват света с лавина от симулакри, които са всъщност „*фикти*", а не факти, с реалии, които са „*отвъд истината и неистината*". Франкфурт описва всъщност етапа на окончателното гниене на Модерността, когато журналистиката иска не да казва истината, но и да не казва неистината, не и да лъже. **Според Франклин, особеността на този етап се състои в това, че за журналистиката разликата между истина и неистина просто не е интересна.** Всъщност, това е точката, в която тя, заедно със своята тъмна сянка е минала вече през всичките си фази, етапи и превъплъщения и се е превърнала просто в идеология, т.е. в инструмент, който обслужва някакви властни отношения. **При това за журналистиката в това състояние даже не е важно коя е тази власт, важното е да е платежоспособна.**

Така журналистиката е изминала целия свой път през епохата на модерността.

В началото на модерната епоха медиите не просто и не толкова отразяват, колкото конституират, като орган за производство на един фундаментален онтологичен, битиен принцип – принципът на Реалността. Чрез битката си за истината, чрез своето съпричастие към съдбата на истината медиите в зората на модерността охраняват не просто някакви морални стандарти, а чрез дейността си свидетелстват за това, че не всичко е реално, като по този начин гарантират фундаменталния факт, че **срещу Реалността стои не неистината, а Митът.** Ерозията на принципа на Реалността, която започва, когато той вече не е охраняван от медиите, отпраща човека, населяващ здрача на постмодерността, не в света на митологията, а в невъзможността да се различи реалното от митологичното, да се отграничи бодърстването от съня.

Реализирани митове и митологични реалности съставляват континиума на всекидневния живот на homo postmodernus. В този здрач господства „*пост-истината*", а истината вече не е силата, чрез която светът тържествува в своя аутопоезис, а е просто конвенция, просто договор – днес договоните се подписват, а утре се анулират, всичко може да е истина, ако е налице готовност за конвенция, но точно затова истината е просто нищо.

Затова героите на Уди Алън заедно със своя създател, впрочем (подозирам, че те са прости аспекти на личността му) непрекъснато повтарят, че „*не мога да повярвам, че това се случва с мен*". Оттук е и клиповото ни съзнание, специфичната безпаметност на съвременника, който вече е повярвал, че миналото е „*това, което е било, но което вече не е*", оттук произтича безразделно господстващата днес „*забрава на забравата*".

4. В последния си текст Жил Дельоз

(странен, гениален и не съвсем понятен – което е добре, всъщност, защото не може да се откраднe) **описва бурните насрещни преходи между реалност и виртуалност, в които има обширни зони на неразличимост между тях.** По причина на тази виртуална реалност, непрекъснато покриваща се с реалната виртуалност, в САЩ например вярват, че техният президент Тръмп е не нещо друго, а действителен руски агент, **и че президентът Путин свободно и непрекъснато чете мислите на ръководството на Пентагона.**

Пак поради това, в България все още има хора, които вярват, че в страната съществуват и действат комунисти, точно както в епохата на доминиканските инквизитори Шпренгер и Инсторис *(Malleus Maleficarum, Hexenhammer, 1486 г.)* са вярвали безпроблемно в реалността на сукуби и инкуби.

5. Населяването едновременно на няколко реалности

(в пълно съгласие с принципа на Еверет), като всяка от тези реалности си има своя истина, обаче само на пръв поглед изглежда преминаване от логиката на Декарт към логиката на Лайбниц. **На пръв поглед множествеността на световете, заселени със свои собствени истини,** наистина напомня Лайбницовата монадология. Но това е илюзия – при Лайбниц Божията воля все пак е крайният гарант на истината и неистината, пак същият авторитет е достатъчен, за да ни увери, че живеем в най-добрия от всички възможни светове. **Но след смъртта на Бога (т.е. убийството Му), няма никаква съ-възможност между виртуалните светове,** а най-добрият от всички възможни светове се познава по най-простия начин – в него се говори на английски.

Истинският проблем всъщност има две лица (но те характеризират един и същ проблем наистина):

а. *първо*, наистина е налице светът, предугаден от един умен американец още в края на 19-и век. Още тогава той заявява загадъчно, че „*ще дойде време, когато единствената разлика между Истината и Неистината ще се състои в това, че истината е истина, а неистината е неистина*".

Разбира се, това звучи банално, но заедно с това е и особено страшно, защото, когато е така, разликата между истината и неистината остава недоловима, несъщностна, нищожна. В свят, в който е невъзможна истината като „*нескритост*", е невъзможно също така този свят да се възпроизвежда чрез своя собствен аутопоезис. Така светът се превръща в омагьосан хаос от сами себе си повтарящи до безкрайност самоподобия.

Там, където Бог е умрял и вследствие на което Сътворението е заменено от самонаподобяване, е влязъл в своята божествена роля универсалният глобализиран Пазар.

б. *второ* – без достоверно действащ принцип на Реалността социалният свят е неспособен да въ-образява, да из-образява и да превръща в образи безобразното – т.е. себе си. Лишен от принцип на Реалността, социалният свят е неспособен на каквато и да е било репрезентация, и разбира се, неспособен е и на естетическа и политическа репрезентация. В отсъствието на този принцип естетическото и политическото се свиват в една обща точка и след това изчезват заедно и едновременно.

Такъв свят не може да бъде видян нито „*отвън*", нито „*отвътре*", той може да бъде пасивно преживяван, но в него няма място нито за авторство, нито за „*автори*", нито за субектност изобщо – това е свят на овеществени съница, от които не може да се излезе никога, защото са безкрайни, а пробуждане не се предвижда.

Това е светът на братя Уашовски, но без червени и сини хапчета, и малко преди те да станат сестри Уашовски.

В този свят, в който всичко е реално и затова няма реалност, в който сънищата никога не свършват, защото в него е невъзможно бодърстване, **Значението окончателно е победило Смисъла, а Знанието необратимо е изтласкало Разбирането,** като в резултат за този свят знаеш всичко, но е напълно невъзможно да го разбереш.

6. Свят, в който медиите не изпълняват своите изначални функции,

т.е. да стоят на стража, охранявайки разликата между истина и неистина, не просто се запълва с т.нар. *новини с невярно съдържание*. Самият този свят става действителност с невярно съдържание. Той е окончателно заселен с битийстващи фантоми и с предметни, сетивно-достоверни илюзии. Днес това се нарича „*гламур*", по повод който един известен руски философ отбелязва уместно, че „*именно това е светът в който е завършила с успех битката за правото на покойника да влезе красив в крематориума*" (Яна Бражникова). А това, което днес се нарича „*свят на гламура*" – нека напомним, това е светът не само без страдание, но и задръстен с удоволствия, благодарение на преодоляването на разликата между истина и неистина – преди 2000 години, вероятно поради отсъствие на думата „*гламур*" се наричал „*прелестен свят*", като тук „*прелест*" е дериват на „*прелъстяване*", в смисъл, че Врагът на човешкия род непрекъснато прелъстява човека с красивости. Усещането, че всеки момент ще те прелъстят с „*красивости*" се засилва отвъд всяка граница в храмовете на **победилата днес Религия на Консумацията – в моловете.**

Преходът от Красота към красивост е закономерен в един свят, който опитва да възпроизведе себе си не с истини, даже не и с неистини, не чрез поезис, а чрез мимезис. Но това е свят, който е безблагодатен, и в който няма да срещнеш ангели, а извънземните, които, разбира се, не спират да отвличат стари моми, по никакъв начин не могат да заместят ангелите. **В този свят човекът е радикално самотен, защото ако изобщо Христос се е раждал и умирал, то това е било толкова отдавна, че скоро няма да е истина.**

Колкото до медиите – веднага щом спрат да изпълняват дължимите си функции (да съхраняват разликата между истина и неистина), те се превръщат в своята собствена противоположност – превръщат се в Дух на безблагодатността, стават органи на прелестта, задачата им е да ни прельстяват перманентно.

7. Но в такъв свят почти не може да се живее.

Там, където истината и неистината не се различават, а медиите нямат сетиво за тази разлика (затова пък са удивително компетентни по въпроса какво върви на пазара най-добре това тримесечие), там е разрешено на Външния министър на една велика страна да лъже нагло и брутално (и то не жена си, а Съвета за Сигурност на ООН), размахвайки епруветка с някакъв бял прах, която за него и за всички останали е окончателно доказателство, че трябва да се унищожи една суверенна държава.

Съвсем скоро след това стана ясно, че уважаемият генерал Колин Пауъл просто е лъгал безсрамно. Великата държава обаче, не се заинтересува от това просто защото за същата държава истината и неистината са еднакво полезни или еднакво безполезни.

Тогава медиите не организираха буря от негодуване, нямаше експлозии на благороден гняв, нямаше промени в персоналния състав на ръководството на държавата (да, самият Колин Пауъл се скри някъде, може би като последен гърч на умиращата му съвест). Напротив на всички очаквания, откъм медиите на САЩ (а те са на общо основание световни медии, дори когато се издават в никому незнайното американско село Калнодупково), се чу само деликатно хихикане – „*Да, какво пък, стават и такива неща*".

Американската политика спрямо Ирак не беше прерязгледана, инвазията, разбира се, е необратима, и дори същите услужливи медии успяха да открият цял ред ползи от тази грешка (което си беше не грешка, а съзнателна лъжа).

Това, че тези медии действаха така, беше поредното доказателство, че те са не просто ненужни (освен, разбира се, на могъщия маркетингов процес), а са директно опасни.

8. Ужасът, обаче, се състои в това, че постмодерните медии,

с които се срещаме всеки ден (включително и в България, разбира се), предлагат не истини, а т.нар. *пост-истини* – т.е. твърдения, които биха могли и да бъдат истини, макар и не в този, а в някои от безбройните други паралелни светове. **Тогава проблемът с ориентацията се свежда до това да узнаеш кой точно свят обитаваш.** (Пример: „*цялото прогресивно човечество с изключение на Саудитска Арабия и Русия приема Истанбулската конвенция*". Това би могло да бъде и истина – но в някаква друга паралелна вселена. Но в тази, в която ние обитаваме, това просто не е вярно, значителна част от страните членки на ЕС не приемат тази конвенция, нямат дори и такова намерение. Този, който би открил тук вулгарно лъготене, недооценява разликите между модалностите: вместо действителна истина, - която се очаква, - **на обществото се предлага някаква възможна истина, която може би се е състояла в някаква друга, паралелна на нашата вселена.)**

Още един пример – на обществото се предлага като истина твърдението, че „*В цяла Скандинавия в началните класове на основното училище трансгендерството и кръвосмешението се въвеждат като учебни предмети*". Всъщност, това не е вярно, и то не само в нашата вселена, а и във всяка друга паралелна вселена, освен ако не приемем, разбира се, за вселена съзнанието на наплодилите се напоследък до невъзможност извращенци.

И затова медиа, която изначално е безразлична към разликата между истина и неистина, престава да бъде страж на модерността и се превръща във вулгарен инструмент на търговски и политически маркетинг. **Но с това тя става и убиец на общественото съзнание, чрез нея настъпва мракът.**

На стр. 6

ДЕЛЕГАТИ И ГОСТИ НА 3-ИЯ РЕДОВЕН КОНГРЕС НА ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „НОВА ЗОРА”

ИНФООРМАЦИОННОТО НАТО

От стр. 5

Така този втори пример илюстрира възможността не за пост-истина, а за пост-неистина.

Разбира се, в медиите на постмодерността разликата е недоловима.

9. Състоянието на постмодерните медии

(**включително и в България, защото и ние сме постмодерни, друг е въпросът, че нашата постмодерност удивително напомня феодализъм**), влияе пряко и върху процесите с властта и във властта.

Причината е ясна – тъй като без истина, или в състояние на безразличие към нея, не е възможно да се различи Реалността от Мита, и тъй като от своя страна, принципът на Реалността непосредствено съвпада с принципа на Властта, затова общество, което е безразлично за разликата между истина и неистина доживява до (или е възнаградено с) една “*много особена власт*”. **И в двата нейни варианта – и в лакейско-колониалния й вариант (какъвто е българският), и в глобалистко-централния й вариант** (от Вашингтонски тип), **Истината вече не е равноправен събеседник на Властта и не е гаранция за нейната Праведност.** Светът на неправедната власт живее именно чрез безразличието на медиите към истината. **Мястото на истината отдавна е заето от пост-истината.**

Малката, но съществена разлика тук е, че пост-истината може да бъде ценност, ако не за друго, поне като съставка в създаването на някакви ценности. А **истинската истина не може да е ценност, защото тя е Благо.** Разликата между благото и ценността е известна най-малко от Кант насам – благото има *sein*, ценността има *sollen*.

10. И защо, Всъщност, Всичко това стана актуално точно сега?

1. Далеч не е отсега – това са стари проблеми. Те са описвани и обсъждани многократно още във втората половина на миналия век в съответната литература и в съответните научни кръгове.

2. Тази актуалност днес наистина се изостри „*до нетърпимост*” във връзка с назряващите пред очите ни промени в глобалната политическа конюнктура.

Стана необходимо изграждането на една цяла международна медийна структура, която да се занимава само с това, да интерпретира всяко изказване на президента Путин като отворена врата към ГУЛаг. Разбира се, много нещо е направено и досега. Но все още предстои да се направи най-важното – да се интерпретират по същия начин не изказванията на Путин, а липсата на неговите изказвания.

Истината (а по-добре нейният комерсиален вариант – пост-истината), наистина може да бъде участник в тайнството на всяка власт. **Затова ако не истината, то поне пост-истината трябва да бъде задължена да носи политически ползи.Така актуалният лозунг днес е** „*Вашите истини са фейк-нюз, а нашите фейк-нюз са истини*”.

Опитът да се обсъжда тази проблематика с американски специалисти, може да опре на камък, защото в САЩ е прието да се вярва, че когато вие казвате истината - лъжете, а когато ние лъжем, казваме истината. **Но всеки умен английски специалист (имперски опит, все пак), ще ви цитира бащата на военната теория Сун Дзъ: „Пътят на войната е пътят на измамата”.**

Западът е в студена война с Русия, готвейки се за гореща – и затова си позволява да лъже, но това е благородна лъжа.

И наистина от гледна точка на войната – настояща или предстояща – истината и неистината са еднакво добри. И затова е абсолютно редно, и е абсолютно естествено, към сега съществуващото НАТО да се изгради още едно – но информационно. За него се очаква да покаже върхова ефективност, посочвайки авторитетно кое е истина и кое – фейк-нюз (по начина, по който посочихме по-горе).

11. Разбира се, на целия военен съюз НАТО, включително и на неговата информационна притурка

следва да се гледа в духа на Шекспировата пиеса „Много шум за нищо”.

На практика предстои да станем свидетели на това как сектата на американските сикофанти в България, харчейки грешните пари на американския данъкоплатец (срещу което, впрочем, президентът Тръмп не е престанал да възразява), и спекулативните пари на глобалния внук на Троцки – Дьорд Шорош, ще пишат измъчени многостранични опуси на една перманентна тема – „*Вечните кози на злодея Путин срещу глобалното щастие*”. **Тези трудове ще имат и достойнството на поименни публични доноси, в които ще бъдат изброявани съмняващите се, сиреч претендентите за високото звание Национален Политически Еретик.** В най-добрите традиции на Инквизицията, колкото повече еретици успееш да разобличиш, толкова по-често ти е разрешено да целуваш кардиналския пръстен. Тези трудове, разбира се, са нечетивни дори за авторите им, те издават тежка смрад - на **смесица от социопатия, графомания и идейно-политическа нечистоплътност.** Разбира се, тази продукция на българското информационно НАТО предстои да се раздава безплатно, и нечетена, да се утаява в електронните архиви. По този начин отново ще стане актуално непреходната истина на **Бай Ганю – „Имал си бол пари, дал си”**.

Всичко това би могло да бъде и забавно и дори смехотворно, както са винаги смехотворни щедро заплатените усилия на откровени продажници и некадърници. Подозирам, че такава ще бъде съдбата не само на българското информационно НАТО, а и на всички негови аналози в останалите страни от военния съюз.

Лошото е, че отвъд смехотворното има и нещо ужасяващо сериозно. И то е, че НАТО се готви за война. Просто защото **войната е единственият raison d’tre на НАТО.**

Всъщност, без война НАТО загива.

Предстои да се провери дали може да оцелее в условия на война.

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ НОВА ЗОРА

ТРЕТИ РЕДОВЕН КОНГРЕС

СОФИЯ 14 ЮЛИ 2018

БЪЛГАРСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ

ДО
Г-Н МИНЧО МИНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПП „НОВА ЗОРА”

ДЕЛЕГАТИТЕ И ГОСТИТЕ
НА 3-ИЯ РЕДОВЕН КОНГРЕС НА ПП „НОВА ЗОРА”

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНЧЕВ,
УВАЖАЕМИ ДЕЛЕГАТИ И ГОСТИ НА 3-ИЯ РЕДОВЕН КОНГРЕС НА ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „НОВА ЗОРА”,

От името на Националния съвет на Българската социалистическа партия, парламентарната група на коалиция „БСП за БЪЛГАРИЯ”, както и от свое име ви поздравявам най-сърдечно по случай провеждането на вашия най-висок партиен форум.

Политическа партия „Нова Зора” неизменно е била носител и защитник на принципите на гражданското общество, както и на правото на българския народ на социална защита и подкрепа. Отказът от компромиси при отстояването на тези идеали свидетелстват за високите обществени цели, които вашата партия преследва.

Присъствието на „Нова Зора” в коалиция „БСП за БЪЛГАРИЯ” ми дава увереност в това, че коалицията ще продължи да бъде стабилна. Предстои ни тежка работа по време на предизборните кампании за членове на Европейския парламент и за органи на местната власт през следващата година. Днес повече от всякога ни е нужна консолидация на левите патриотични сили в противопоставянето на десния популизъм и съпътстващата го агресия. Пред левицата се очертава тежка политическа битка и успешният изход от нея ще предостави реална възможност за провеждане на лявата алтернатива на управление на страната.

Вярвам, че Българската социалистическа партия и партия „Нова Зора” в дух на взаимно доверие и уважение ще продължат заедно да работят за изграждането на силна, демократична, социална и правова България.

Пожелавам ползотворна работа на 3-ия редовен конгрес, на Вас и членовете на партия „Нова Зора” здраве, сили и много енергия.

Корнелия НИНОВА
председател на Националния съвет на Българската социалистическа партия
и председател на ПГ “БСП ЗА БЪЛГАРИЯ”

ДВИЖЕНИЕ ЗА СОЦИАЛЕН ХУМАНИЗЪМ

До
Г-н Минчо Минчев
председател на ПП
„Нова Зора”
До делегатите на III редовен
конгрес на ПП „Нова Зора”

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми г-н Минчев,
Уважаеми делегати,

Приемете нашите най-сърдечни поздрави и пожелание за бъдещи успехи по повод Вашия най-висок форум.

Във ваше лице ние виждаме бойки и непоклатими борци в защита на българщината, националния суверенитет и социалната справедливост.

Вашите политически позиции и действия поддържат живеца на родолюбивите чувства на нашия народ, за огромната роля на българската държава и църква, за разпространението и развитието на славянския език и култура, за принадлежността му към славянския свят и православието.

Ние приветстваме и сме солидарни с вашите усилия за обединена и силна българска левица – гарант за просперитета на страната и достоен живот на българските граждани.

Успех в работата на конгреса и бъдещата ви народополезна дейност!

С другарски привет,
председател и представляващ
ПП „Движение за социален хуманизъм”
ст. н. с. инж. Александър РАДОСЛАВОВ
14.07.2018 г., София

БЪЛГАРСКИ АНТИФАШИСТКИ СЪЮЗ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

До Третия редовен конгрес
на ПП „Нова Зора”
София

УВАЖАЕМИ ДЕЛЕГАТИ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,
УВАЖАЕМИ ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Моля да приемете поздрав от името на Управителния съвет на Българския антифашистки съюз по повод Третия редовен конгрес на политическа партия „Нова Зора”.

Приемете нашето уважение към патриотите, които в днешното противоречиво и несправедливо време, под знамето на опазване на истината за националното самосъзнание и гордост на нашия народ работят всеотдайно с висока нравственост и морал за бъдещето на България.

Ние уважаваме вашата позиция, че днес повече от всякога е необходимо да работим заедно за създаване на единен народен фронт за спасение на Отечеството, да поставим България и нейното бъдеще в центъра на нашата дейност.

Българският антифашистки съюз е съпричастен и в борбата за опазване на нашето голямо достояние – приятелството и братството със славянския руски народ и неговата велика родина Русия, донесла свободата ни със саможертвата на хилядите й синове в две съдбоносни световни войни – през 1878 и 1944 г.

Днес вие имате голям принос за изграждането на истинската социална и духовна правда, отстоявана от прогресивното човечество срещу стремежа на световната олигархия да наложи най-голямото съвременно зло – световния глобализъм.

Успех в работата на конгреса, уважаеми делегати !

УС на Българския антифашистки съюз
Симеон Игнатов - председател
14 юли 2018 г., София

ПАРТИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ КОМУНИСТИ ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ДО ТРЕТИЯ РЕДОВЕН КОНГРЕС
НА ПП „НОВА ЗОРА”

Уважаеми делегати на конгреса,

Приемете от името на Партията на българските комунисти най-искрени поздравления и пожелания за успешна работа на Третия редовен конгрес на вашата партия.

Родена в годините на т.нар. преход, партия „Нова Зора” решително застана на страната на народа. С безкомпромисната си борба срещу външните и вътрешните враждебни на българския народ сили вашата партия зае своето трайно място в нашия политически живот.

За сравнително краткия период на своето съществуване ПП „Нова Зора” успешно съчетава битката за защита на българската национална идентичност с другата не по-малко важна битка – тази за социалната справедливост в нашето общество. Така бе извършено едно голямо политическо дело – национализмът да бъде обвързан и с решаването на най-важните за трудовия народ социални задачи.

Тук е безспорна огромната заслуга, която има за това вашето най-силно идеологическо оръжие - в-к „Нова Зора”, чието влияние в обществото е безспорно. Партията на българските комунисти високо цени спасителната за нашия народ идея на ПП „Нова Зора” за създаване на Единен народно-патриотичен блок. Това прави нашите две партии естествени съюзници в борбата за спасението на нашата държава и нашата нация.

Уважаеми приятели,

Нека успешната работа на Третия редовен конгрес на вашата партия даде своя принос за победното осъществяване на българската национална кауза.

Васил КОЛАРОВ
ЦК на Партия на българските комунисти (ПБК)
12.07.2018 г.София

ВЕРНОСТТА КЪМ ИДЕАЛА Е НАШИЯТ ДЕВИЗ

Уважаеми делегати и гости на Третия редовен конгрес на ПП "Нова Зора". Упълномощена съм от името на Общинската и Областната организация на град Плевен да пожелая успешна и ползотворна работа на конгреса.

Прекрасния доклад на г-н Минчев аз няма да коментирам, защото той е силен и точен.

Искам да се спра на методите и формите които използва нашата организация, за да оцелее през този труден четиригодишен период, в който трябваше да се борим за името си. И ние се борихме. С преименуването на коалиция "БСП лява България", а сега вече и в "БСП за България", ние, партия "Нова Зора", малко е да кажа, че бяхме потопени и удавени. Може би такъв да е бил и нечий замисъл. Но се оказа, че сметките излязоха накриво. Липсата на доверие и подкрепа, отсъствието на коалиционна политика в Плевен, само още повече амбицираха членовете на ПП "Нова Зора". Ние разбрахме, че сме на правилен път, когато видяхме резултатите на нашия девиз "*Дела, и пак дела*". Показахме, че не можем да седим и да чакаме някой да ни дава указания какво да правим. Това сплоти нашите членове. Речи и крамоли при нас няма. Живеем задружно и си вярваме.

Изпълнителното бюро на плевенската организация заложи на методи и форми, чрез които показа на плевенската обществеост, че сме жилави и работливи, че ни има и постоянството е наша отличителна черта. Няма защо да крия, понякога ни уязвяваше високомерието и неоснователното пренебрежение на някои от кадрите в БСП. Много от тях станаха общински съветници, някои се издигнаха и на по-високи позиции. ПП "Нова Зора" не зловиди никому, не дели своите членове на млади и стари, а на знаещи и можещи.

Ето кои са направленията, по които работихме и продължаваме да работим. Тъй като чисто политическата дейност изисква финансов ресурс, си избрахме за **първо направление** грижата и реставрирането на паметници и паметни плочи на български и руски герои. С наши сили и с уменията на наши членове възстановихме 14 от общо 27-те паметника на руския хирург Николай Иванович Пирогов, запуснати и полуразрушени. Възстановихме мемориала на четирима руски летци и разузнавачи, погребани на плевенска земя. Открихме имената, воинските звания и принадлежността към съответните полкове на десет загинали руски офицери при обсадата на Плевен и погребани в църквата в с. Горна Митрополия. Поставихме плоча на загиналите в Първата и Втората световна война жители от с. Бъркач. Почистихме и реставрирахме две могили на загинали руски войници край с. Тотлебен, за което получихме благодарствено писмо от кмета на селото. Почистихме цялата местност, където се намира къщата и гробът на ген. Иван Винаров в месноста „Кайлъка" и надписахме надгробната му плоча.Реставрирахме, почистихме и поставихме плоча на майката на ген. Владимир Заимов в Скобелевия парк, за което получихме благодарствен адрес от директора на Плевенската "Панорама". Организирахме и други инициативи и бяхме щастливи да чуем от гражданите, че всичко това е дело на ПП "Нова Зора".

Второто направление, по което работихме, бе в културната сфера. Към нашето сдружение „Евразия" учредихме творческо обединение „Зора", което обедини поети, писатели, журналисти, художници, вокалисти, танцьори, балетно изкуство. Обединението провежда

Евгения ИВАНОВА
председател на Областната организация на ПП "Нова Зора"

комплексни срещи с творци и граждани на Плевен и стана тяхно културно средище. Интелигенцията в града се срещна с творчеството на Петър Анастасов, Таньо Клисуров, Васил Милев, Минчо Минчев, Дафинка Божкова, Петранка Иванова, Дора Куртева, Екатерина Пенчева, Никола Филипов, Румен Воденичаров, Евгений Гиндев, а през месец септември ще ни гостува поетът Матей Шопкин.

Незабравими ще останат литературните матинета в град Ловеч, Левски и Червен бряг. Предстои издаване на „Алманах" през месец октомври.

При творческите срещи залите бяха препълнени, което показва, че хората са жадни за правдиво слово, за култура и духовност.

Трето направление в нашата работа стана фестивалът на патриотичната песен „Отечество", посветен на падналите за свободата на България, който се провежда в първите дни на месец юни и който от регионален се превърна в национален. Тази година бе седмото негово издание. Фестивалът бе посветен на **140-годишнината от Дойранската епопея и чрез него дадохме още веднъж ясен знак, че "Нова Зора" е жива, че са напразни усилията на някои да ни скрият под миндера.**

В четвърто направление превърнахме организирания от нас национален шахматен турнир. Проведохме го съвместно с шахматна школа „Берое 2015" и шахматна школа „Верила" - Елин Пелин. На 1 септември ще проведем 4-ият открит шахматен турнир в гр.Плевен. В него участват шахматисти от цялата страна от различни възрастови групи и категории.

Пето направление бе опознай Родината, за да я обикнеш. Това е чисто партийно мероприятие, с което провеждаме пътуващи семинари до Плиска, Преслав, Велико Търново, Шумен, Охрид, Калофер, Казанлък, Сливен...

Шесто направление е нашият българо-руски клуб. Той си постави за цел по-близкото опознаване на руската и българската култура, литература и традиции, организирахме курсове по изучаване на руски език и практическото му ползване в разговор с етнически руснаци, живеещи в Плевен.

Седмо и осмо направление са работата в социалните мрежи и работа с деца в неравностойно положение.

Работим съвместно с Българския антифашистки съюз, съюза на офицерите и сержантите от запаса, съюза на пенсионерите 2004, сдружение ген. Владимир Заимов, сдружение на артилеристите, с пенсионерските клубове по квартали и други неправителствени организации. На организираните от нас мероприятия присъстват БАС, АБВ, Българска пролет, Атака, НФСБ, социалдемократи идр.

На 9 май обединяваме всички ляво мислещи хора и патриоти.

Взимаме участие във всички начинания и срещи, организирани от БСП с интересни хора и политици като Тома Томов, Иво Христов, Александър Томов, с посланика на Република Куба.

Истинска непримирима опозиция сме към безобразията, вършени от кмета Георги Спартански и неговия екип. Създадохме нарочна страница във фейсбук - "Безобразията в Плевен". Но той не търпи критика, неговите тролове атакуват страницата ни, наричат ни "*неосъществени политици*", обиждат ни, но на лъжата краката са къси. Тъжното е, че групата на БСП в Общинския съвет от пет човека плътно стои зад него.

Няма да се спирам на политически теми, те прозвучаха в доклада, но ние се присъединяваме към призива на Корнелия Нинова *"Българи! Това е ново робство! Време е за справедливост и промени! Трябва да се осъзнаем и да защитим достоянията на народа си, които ГЕРБ окраде и ни превърна в просяци."* Силно сме разочаровани от такива патриоти като Волен Сидеров, който в своята книга "*Планът Сидеров срещу колониалното робство*" призоваваше да не гласуваме за ГЕРБ и ДПС и да не даваме власт на народните изедници. Сега самият той е във властта и си позволява да праща Корнелия Нинова в неделно училище за политици.

Ние имаме една молба към другарите от БСП. Уважаеми другари, ние сме малки, но сме сериозни хора. Наша отличителна черта е постоянството, търпението и верността към идеала.

Госпожо Нинова, преди година и повече Вие казахте, че тръгваме заедно на дълъг път. Не позволявайте да бъдат разрушавани мостовете между българските патриоти и хората на социалната кауза. Изкоренете високомерието в БСП, иначе то ще погуби партията и ще погуби създавания с толкова усилия съюз.

Нашето име радва все повече хора

Няма да правя отчет за работата ни, но в периода между двата конгреса липсата на ПП „Нова Зора" в първата фронтова линия на коалицията „БСП за България" в парламента е голяма празнота.

Призивът на нашия председател М. Минчев е да вдигнем чела и да работим за национална и социална България. Този призив ние изпълнявахме и първият ни успех стана изчезналата от речника на „*държавниците*" ни, на майкопродавци и отцеругатели паразитна добавка „*атлантизъм*".

Наред с патриотите от гр. Плевен и създателите на обединението „Приятели на Русия" в гр. Русе и при нас в гр. Шумен работи успешно създаденият „Евразийски клуб".

Особено значима е работата на Шуменската областна организация на ПП "Нова Зора" за културно-историческия комплекс „Двор на кирилицата", в старата столица Плиска. Създателят му Карен Алексанян и основният дарител на алеята на писателите – учителката Йорданка Савова, възприеха нашето – на ПП „Нова Зора"Зора, наименование – Крепост на българската духовност.

Между многото венци от институциите при откриването на всеки бюст–паметник, нашето знаме, на ПП „Нова Зора", и девизът ни "Единство-православие-Отечество" впечатлява и радва все повече хора.

На 6 май 2018 г. открихме бюст–паметник на Христо Ботев.

На 19 май открихме бюст-паметниците на Паисий Хилендарски, Никола Вапцаров, Христо Смирненски и Гео Милев, а на 15 септември предстои откриването на бюст-паметник на Николай Хайтов.

Партийното знаме на ПП „Нова Зора" гр. Шумен носим с гордост на 3 март, на 2 юни и другите национални празници.

Имаме и предложение за решения на конгреса: партия „Нова Зора" да съдейства за по-бързо създаване на „*национална лява телевизия*" и с подписка между членовете да участва като акционер.

14.07.2018 г.
Председател на Общ. ПО гр.Шумен
инж. Румен ЙОРДАНОВ

Срещата на върха в Брюксел, на 11 и 12 юли т.г., бе съпроводена от повишена нервност, свързана с редица изявления на президента Тръмп. Рекламистите на НАТО пуснаха редица статии, които трябваше да демонстрират "*нерушимия съюз*" между двата бряга на Атлантика, но всъщност в публикациите най-често прозираше крайна тенденциозност, а не нещо важно или значимо.

Бившият посланик на САЩ в НАТО Никълас Бърнс написа в "Ню Йорк таймс", че НАТО ще "*защитава демокрацията и свободата от атаките на Русия и Китай*". Той настоятелно твърди, че конвенционалните и ядрените сили на НАТО са най-ефикасният начин за защита на Европа и САЩ. Обаче следващото предложение на Бърнс визира Путин и Русия, така че става ясно, как именно това е "*основната заплаха*" за Америка. **Бърнс обаче премълчава, че за Русия ще е много по-удобно да атакува САЩ не откъм Европа, а през Арктика,** все едно дали с ядрени ракети от подводници, които сноват в океана край бреговете на САЩ, но Русия не е правила такива неща и не ги прави от дълги години.

Когато президентът на САЩ пристигна в Брюксел, европейските му съюзници усетиха, че най-вероятно Доналд Тръмп няма да погребва НАТО. **Но причините за техните вълнения си останаха, особено когато Тръмп се изказа рязко по адрес на Германия.** Още нещо - той внесе тон на търговия в дискусиите - така партньорите по-скоро се пазаряха, отколкото да дискутират, както е редно за държавни мъже.

Афганистан до 2024 г. Това значи, че алиансът трябва да търси пътища за транзит на военни пратки за Афганистан. **Пакистан се ориентира към самостоятелен политически курс и стратегически клони към отношения с Китай, затова американците все повече разчитат на Казахстан за транзитирането на военни пратки.** В Брюксел бяха проведени срещи с президентите на Грузия и Украй-

ществуването на НАТО, означава, че още от 1989 г. запазването на алианса се опира на бюрократични и корпоративни интереси (посредниците в отбраната), а не на реални заплахи за сигурността. НАТО се превърна в нещо повече от скъпо струваща реликва... Предложенията за разширяването на НАТО с Грузия и Украйна... за разполагането на дестабилизиращи системи за противоракет-

• Решенията и лъжите на Алианса

ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА НИЩЕТА НА НАТО

Леонид САВИН

Американският президент заяви, че сега държавите членки на алианса трябва да внасят в НАТО не по 2 % от своя БВП, както бе прието на срещата в Уелс през 2010 г., а по 4 %, което предизвика смутения отговор на Йенс Столтенберг, генсека на НАТО, че първо трябва да се достигнат 2 % разходи, както е договорено. И Макрон изрази несъгласие с Тръмп, според него 2 % са напълно достатъчни. Към момента повечето от членките на НАТО отчисляват помалко от 2 % от своя БВП, а Естония, Великобритания и Гърция са "*отличници*" - те дори надхвърлят определените нива на вноска.

За да се изгладят противоречията между западните съюзници, в първия ден на Срещата на върха на НАТО бе оповестена Брюкселската декларация за трансатлантическа сигурност и солидарност в 13 точки. Във втора точка е посочена Русия, "*която хвърля предизвикателство към международния ред с дестабилизирането на Украйна и чрез нелегалната и нелегитимна анексия на Крим, с нарушаване на международното право, с провокативна военна активност, с опитите си да ерозира институциите на НАТО и да посее вражда*". В тази втора точка всъщност е визиран тероризмът. Още от епохата на Обама пропагандното клише "*Русия = тероризъм*", се превърна в **натрапчив сюжет. В точка 9 три постсъветски държави - Молдова, Украйна и Грузия (плюс Босна и Херцеговина), са посочени като "източни партньори" на НАТО.**

Срещата на върха не можа да заглади сериозните

основания за безпокойство у европейците - американският президент подчерта, че САЩ може да напуснат НАТО, въпреки че не е неотложно необходимо, а също и че е "*силно разочарован*" от текущата ситуация.

По линия на конкретните решения, Дания, Латвия и Естония официално активираха новото командване на Северната многонационална дивизия, в която участват Канада, Великобритания и Литва. Новата структура ще осигурява непрекъснат оперативен мониторинг на региона, под нейно командване ще са между две и четири бригади, в случай на възможен конфликт в Балтийско море.

Взети бяха решения да се открие нов Център за кибероперации в белгийския град Монс, за увеличаване на подкрепата за Йордания и Тунис в борбата им с тероризма, за започване на нова програма на НАТО в Ирак.

Направени бяха и редица изявления по повод вероятното приемане на нови натовски членки, сред които Македония, Украйна и Грузия. Но и в трите случая съществуват затруднения, например Македония не може да влезе в алианса, ако не е решен окончателно въпросът с нейното название.

На 12 юли, четвъртък, бе съгласуван и въпросът за по-нататъшното присъствие на натовски войски в на, като и на двете бе обещана подкрепа и за в бъдеще от страна на алианса.

В заключителното слово на Йенс Столтенберг, на 12 юли, генералният секретар трябваше да убеждава присъстващите, че щом НАТО е добро за Европа, значи е добро и за САЩ. Сиреч, НАТО защитава Америка в Европа. Като цяло, натовският курс за конфронтация с Русия ще продължи, тъй като иначе не може да бъде оправдано и съществуването на западния военен блок.

Джонатан Маршал пише следното в "Consortiumntws.com":
"*Интелектуалната нищета, която е налице в подкрепата на идеята за съ-*

на отбрана в Източна Европа подхранва напрежението между НАТО и Русия и реанимира призрака на случайната война".

НАТО и в бъдеще ще използва пропагандата, шантажа, подстрекателството, лъжите. Както показаха разсекретени от властите в САЩ документи от декември 2017 г., Джордж Буш-старши и Джеймс Бейкър обещали на Горбачов през февруари 1990 г., че НАТО няма да се разширява на Изток.

Още оттогава вдъхновителите на алианса възпроизвеждат систематично лъжи.

13.07.2018, fondsk.ru

Превод Илияна Велева

КАПИТАЛИЗМЪТ...

• След 1989 г. 20 % най-бедни българи нямат същото право на живот, както 20 % най-богати

Изследване на учени от Масачузетския технологичен институт показва, че 1 % най-богати американци живеят средно около 15 години повече, отколкото най-бедните 1 %. При това през последните години тази пропаст нараства. (Gylfason, 2017)

Така социално-икономическото неравенство и бедност предсрочно убиват милиони хора. Социалната система ги убива 15 години предсрочно. В този смисъл тя е гигантски убиец на по-бедната част от хората на всяко общество.

Ако всички сме морално равни, това би означавало, че всички в равна степен би трябвало да имаме право на живот, както е според базисното либерално право от времето на Джон Лок насам. Но това не е така. **Капитализмът убива, както е убивал и феодализмът преди Лок, но с други средства.** Тогава е убивал чрез произвола на феодалите, сега убива чрез социално-икономическото неравенство.

20 % най-бедни българи нямат същото право на живот, както 20 % най-богати. Те живеят средно десетина години по-малко от най-богатите. **Капитализмът ги убива, дрънкайки лицемерно либерални празнословия за права на човека.**

Множество изследвания показват, че равнището на убийства в обществото е тясно корелирано със социално-икономическите неравенства. Там, където неравенствата нарастват, растат масовата агресия и убийствата, независимо дали няколко деца убиват клошар, или са пребивани и убивани лекари, медицински сестри, учители, бизнесмени (Daly, 2016).

Днес живеем в най-неравния период в развитието на човечеството, което означава, че днешният неолиберален капитализъм в най-висока степен в историята поражда насилие и убива хора.

България е сред страните с най-голямо неравенство в ЕС,

което означава, че българският капитализъм е един от най-убиващите и насилващите в Европа.

Изследване на „Алфа рисърч" на двадесетата година от прехода към капитализъм показва, че според 72.8 % от запитаните българи здравеопазването при социализма е било много по-добро отколкото сега. Днес България оглавява европейската класация за отсъствия по болест годишно, а **средната продължителност на живота в страната е една от най-ниските в ЕС.**

Според Евростат 16 % от населението на ЕС, или

около 75 милиона души страдат от материална и социална депривация.

Това означава, че те не могат да си осигурят поне 5 от следните 13 неща: **неочаквани разходи; едноседмична почивка през годината извън дома; нямат възможност да вземат заеми, за да си купят или наемат определени неща; да ядат ястие с месо; да отопляват дома си; да имат кола; да заместят старите и увредени мебели с нови; да заменят старите и износени дрехи с нови; да имат два чифта обувки; да имат джобни пари за себе си; да имат свободно време за различни дейности; да се съберат с приятели или близки на хапване и пийване; да имат интернет връзка.**

През 2016 г. най-високо е било равнището на материална и социална депривация в Румъния и България.

В Румъния от нея са страдали 50 % от хората, а в България – 48 % (Material and Social Deprivation, 2017).

Половината от населението в България не може да си позволи елементарни неща и мизерства, но 4-5 % могат да си позволят да ходят на Хавайските, Азорските, Бахамските острови и къде ли не на почивка.

Социално-икономическата нищета и мизерия, в които е вкарано половината от българското население, съпроводени с разделението във възможностите и шансовете за живот на това население с няколко процента най-богати, е

израз и на морално неравенство.

Половината от населението на България е жертва на структурното насилие на глобалния капитализъм, вкарал го в капана на безизходицата и недоимъка. Тези хора са по-стресирани, живеят по-малко, умират по-рано, децата им имат по-малки възможности да се развиват.

Кога че били морално поравни – при социализма ли, при който всеки имаше право на безплатно здравеопазване и на санаториум, почивка при минимални цени. Или при днешния реставриран капитализъм, където имаме разделението на такива, които имат право да живеят и на такива, които са принудени да умират. И биват убивани от този капитализъм, умирайки от невъзможност да се лекуват, от това че са клошари без дом, от насилие, стрес, безработица и какво ли още не. **Убивани от българския капитализъм, при който над един милион българи не са здравно осигурени и нямат право да се лекуват.**

Убивани повече, отколкото навсякъде другаде в Европа, защото у нас човек трябва да плаща от джоба си за здравеопазване повече, отколкото във всяка друга държава на ЕС.

Убивани, защото дори не могат да дъвчат и над 1 милион българи ходят с развалени зъби, защото нямат пари за зъболекар.

През 1989 г. в България има всеобщо и безплатно здравеопазване на всички равнища от раждането до смъртта. Осигурена е равнопоставеност в ползването на здравни услуги и никой не е изключен от тях. **Държавата ежегодно увеличава разходите за здравеопазване, които между 1960 и 1989 г. нарастват от 2.77 на 5.74 % от националния доход.**

Проф. Васил ПРОДАНОВ

До 1989 г. са изградени 4 171 здравни заведения, от които 256 болници с леглови фонд от 111 185 места. На 313 човека през 1989 г. се пада по един лекар, а на 1487 – по един стоматолог.

Изградена е система от санаториуми и огромна почивна база, ползвана през отпуските от всички българи при ниски цени (Илиев, 2004: 168-174).

По данни от 1986 г. в страната има 1512 почивни домове със 119 хиляди легла, а също и 401 хиляди лични вили и къщи за почивка. Средната продължителност на живота по отношение на 1939 г. е нараснала с 20 години, т.е. за разлика от предходния капитализъм, който е убил предсрочно милиони хора, социализмът ги е запазил чрез здравната система (Кременски, 2005: 77).

Голяма част от всичко това е унищожено, разпродадено, разграбено след 1989 г. И за да се скрие то, сега се пренаписват учебниците за средните училища и се манипулират децата и младежите, че не сега, а тогава хората били убивани.

Да вземем Куба, където здравеопазването е всеобщо и безплатно, да я сравним с България, където то е маркетизирано и огромно количество хора нямат здравни осигуровки.

Според Доклада на ООН за човешкото развитие от 2016 г. Куба дава за здравеопазване 10.6 % от своя БВП, а България 4.6 %, т.е. два пъти по-малко; Куба има 67.2 лекари на 10 000 човека, а България - 38.7 лекари; средната очаквана продължителност на живота на човек, навършил 60 години, в Куба е 23.1, а в България е била 19.2 години (Human Development Report 2016: 225-226).

Къде обществото се грижи за човешкия живот и здраве повече, и то на всички граждани, къде е по-морално – там или у нас?

Българският капитализъм е убивал и убива предсрочно милиони хора, но неговите либерални идеолози го славословят колко *„демократичен"* и *„свободен"* е в сравнение с кубинския социализъм, който не убива, а защитава живота на своите граждани.

През 2004-2010 г. България се е смъкнала до равнището на страната с най-голяма детска смъртност в Европа и заема второ място в света по сърдечносъдови заболявания. През 2010 г. България и Румъния са страните с най-голяма детска смъртност в ЕС – съответно 9.4 на 1000 деца и 9.8 на 1000 деца умират. При това има тясна връзка между социално-икономическо неравенство и детската смъртност в съответната държава (Health Inequalities in the EU, 2013: 19). **Така в 2014 г. тя е вече страната с най-голяма смъртност в Европа и мрачните демографски прогнози за нейните перспективи бързо се увеличават.**

Социално-икономическото неравенство между България и ЕС директно се превръща в неравенство и в здравно отношение.

Реставрираният български капитализъм убива хиляди хора.

България е на първо място по смъртност в ЕС според Националната здравна стратегия 2014-2020, изготвена от Министерството на здравеопазването.

У нас на всеки 100 000 население удар покосява 160 човека, докато средната смъртност в ЕС е повече от три пъти по-ниска – 51 човека.

България е на първо място и по починалите от рак, болести на кръвообръщението. Коефициентът на смъртност от болести на органите на кръвообръщението в България е двойно по-висок от този в ЕС – на 100 000 българи умират 592, а в ЕС – 216. **Исхемичната болест на сърцето убива 106 души на 100 000 в България, а средно в ЕС са 79.**

Заради стреса и мизерията всеки втори българин има високо кръвно налягане, основен рисков фактор за инсулт и инфаркт. (Национална здравна стратегия, 2013). В световен план през същата тази година България е между шестте държави с най-голяма смъртност **и в този смисъл най-мащабно лишаване от правото на живот на населението.**

Според анализ на сайта на Световния икономически форум коефициентът на Джини по време на скотовъдната епоха в историята на човечеството е бил 0.17. Знаем, че стойност 0 е максимално равенство, а стойност 1 е максимално неравенство. **Най-високото равнище на неравенство в античната робовладелска епоха, измерена чрез коефициента на Джини, е 0.59, а в САЩ в момента е 0.81.**

В САЩ са надминали робовладелската епоха, Римската империя и всички предходни епохи на човечеството. Ние в България още вървим нататък.

По-нататък в анализа на сайта на Световния икономически форум се цитира проучване, според което големите неравенства в предходните етапи на историята са водили до такава висока конфликтност в резултат на сриването на всяка етика и морал на равенство, че са се решавали по 4 основни начина, пред които сме изправени и ние днес – **масова война; революции, които променят системата, а не от типа нежни революции, слагащи изгодни на външен господар управляващи; колапс на държави и катастрофични масови епидемии** (Jezard, 2017).

Пред една от тези четири алтернативи сме изправени днес – масова война, революции, колапс на държави, масови епидемии.

Това ни чака в резултат на етиката и морала на днешния неолиберален капитализъм.

** Заглавието е на редакцията.* Текстът е фрагмент от студията „Възможно ли е морално равенство в условията на социално-икономическо неравенство" (в сб. „Морал и етика на равенството и неравенството в съвременното българско общество", С., Авангард Прима, 2018)

Турция: САРАЙ ЕООД

Петко ПЕТКОВ

В момент, когато светът беше вперил очи в срещата Путин-Тръмп в Хелзинки, а в Пекин представители на ЕС и Китай призоваваха САЩ и Русия да избегнат световна търговска война, в Турция Ердоган въвеждаше поетапно новата президентска система на еднолично авторитарно управление. В. „Джумхуриет" я нарече „Сарай Аноним ширкети" (13.07.2018), припомняйки отдавнашния мерак на Ердоган да управлява Турция

като анонимна фирма.

Издавайки президентски указ №703, той сбъдна и тази своя мечта. Последваха нови укази, обнародвани в „Ресми газете", които конкретизират очертанията на Ердогановото фамилно ЕООД в различните сфери на обществения живот на страната.

Съсредоточавайки в свои ръце кадруването в законодателната, изпълнителната, съдебната и дори медийната власт, Ердоган вече не се нуждае и от депутатите на управляващата Партия на справедливостта и развитието (ПСР). Въпреки това уреди за председател на Великото национално събрание на Турция да бъде избран бившият министър-председател Бинали Йълдъръм, а членове на 18-те парламентарни комисии станаха 228 депутати на ПСР при общо 458 члена, от които 106 са от Народнорепубликанската партия (НРП), 52-ма - от Демократичната партия на народите (ДПН), 37 - от Партията на националистическото действие (ПНД) на Девлет Бахчели, и 35 - от „Добрата партия" на Мерал Акшенер.

Напълно обезсмислено е и парламентарното присъствие на опозицията, поради което Орхан Бурсалъ написа в „Джумхуриет" (15.07.2018), че **за НРП е достатъчно да остави в парламента само един дежурен.**

Тъй като президент-премиерът Ердоган не е длъжен да избира министрите си измежду депутатите от ВНСТ, зависимостта му от парламента е практически нулева, а парламентарният контрол върху правителството – символичен. **Указите на президента не подлежат на никакъв парламентарен контрол,** въпреки че засягат съдбите на десетки хиляди хора в публичния сектор и техните роднини, подозирани във връзки с Фетхуллахчийската Терористична Организация (ФЕТО) на живеещия в Пенсилвания ислямски проповедник Фетхуллах Гюлен. От една страна, Анкара преговаря с Вашингтон за размяната на Гюлен с държания една година в турски затвор американски пастор Брансън, от друга, сключва оръжейни сделки с Русия и САЩ за доставка на руски ЗРК С-400 и американски изстребители F-35, а от трета, Ердоган, като истински падишах, издава ирадета (султански укази) за назначаване на министри, членове на висшите съдилища, прокурори, валии, висши военни, ректори на университети и други. Преди седмица с един от седемте президентски укази, обнародвани в „Ресми газете", бяха променени съставът и структурата на Висшия военен съвет (YAS). Негови членове стават помощниците на президента, министрите на правосъдието, на външните и на вътрешните работи, на националното образование, на финансите и на отбраната, плюс началника на ГЩ и командващите видовете въоръжени сили. Съветът се председателства от президента, или от упълномощен от него помощник президент и се свиква поне веднъж годишно - пак от президента или от упълномощен от него помощник.

Цивилното доминиране

при кадровите разстановки на висшия команден състав на Турските въоръжени сили е очевадно. Още повече, че ГЩ беше подчинен пряко на цивилното Министерство на националната отбрана, а началникът на ГЩ и командващите видовете въоръжени сили – поотделно на министъра на отбраната. (В момента министър на националната отбрана е бившият началник на ГЩ Хулуси Акар, а на мястото му в ГЩ застана бившият командващ на Сухопътните сили армейски генерал Яшар Гюлер, б.р.).

Извънредното положение (OHAL), въведено след опита за преврат на 15 юли 2016 г., формално се отменя, но на практика теророт с указите продължава. Критиката срещу Ердоган се преследва чрез завеждане на съдебни дела, а

вече е забранено да се критикува и османското управление.

Властта не се отказва от *„надеждната"* тактика за мъчение под формата на *„продължително задържане"* без произнесена присъда.

Показателен е и указът, с който президентът Ердоган възлага на себе си и на зет си Берат Албайрак, в качеството му на министър на хазната и финансите, контрола върху приватизацията на останалата държавна собственост. Нещо повече, на министъра на хазната и финансите бяха пряко подчинени всички държавни банки: Централната банка, Зираат банк, Халк банк, Вакъф банк и турската Банка за развитие.

За себе си Ердоган остави правото да учредява публични промишлени и други предприятия (KIT), като ги освобождава от изискванията за регистрация и други ограничения, предвидени в Търговския закон.

„Сараят стана държава", написа „Джумхуриет" (16.07.2018). А в следващия брой на същия вестник Синан Тартаноглу резюмира двегодишния баланс на извънредното положение с думите: *„Демокрацията бе стъпкана"*.

От стр. 12

ЗА РОДИНАТА С ЛЮБОВ

- А вярно ли е, че си заявил родно производство след една година?

- Да, вярно е. Наложи се да защитя нашето достойнство. Тези хора ни подценяват. Считат ни едва ли не за несериозни купувачи и неподготвени техници.

- А държиш ли още на думите си?

- Разбира се! – уверено отвърнал Иванов.

- И как може да стане това? - отново попитал Димитров.

- Ще го осъществим по един рационален начин. Мина „Перник" има много добра ремонтна база за ремонт на машините. Ще отделим базата от мината и ще я подчиним пряко на Министерството на тежката промишленост, след което ще я направим завод. Това лесно ще стане, тъй като предприятието е държавно. Ще построим нови цехове. Успоредно с разширението ще построим и локомотивите с наличните машини и кадри. Ще подготвим най-напред чертежите, след което ще изготвим отделните детайли и възли. Ще създадем проектантско и конструкторско звено, ще доставим металорежещи машини и ще назначим и обучим допълнително кадри.

- Достатъчно, Иванов! Разбрах, че добре си обмислил въпроса. По тази причина аз казвам: от утре започваме да строим завода. И от този момент ти си директор на този завод! Желая ти успех! Очаквам да ме държиш в течение по важните въпроси. Ще уведомя министър Югов да започне необходимата процедура.

Още на следващия ден е мобилизиран колективът на ремонтната дейност за новата задача. **Нарекли завода на името на Сталин, което ине е сменено със „Струма" след 1956 г.**

След шест месеца упорит труд излизат първите локомотиви. Срокът е скратен наполовина и въпросът е напълно решен – **локомотивите влизат в рудниците. Един от тях е изпратен през есента на Пловдивския панаир.**

Чехословакия има отделна палата в панаира, със съответните специалисти, които не могат да повярват нито на очите си, нито на представителя на завода. Ето защо заминават за Перник. В индустриалния град ги очаква нова изненада. Посреща ги директорът на завода дружелюбно и с усмивка, оня същият инженер, който им заявил, че ще произведе локомотивите. Гостите видели всичко, останали доволни, изказали своето възхищение от успеха и благодарили за гостоприемството.

Завръщайки се в родината, чешките специалисти отчели своята грешка. Разбрали колко са загубили от неосъществената сделка. Дошли до извода, че нашите хора са проявили героизъм, строили с любов и оптимизъм. **Представили инж. Христо Иванов на президента Лудвиг Свобода за награда. От своя страна президентът позвънил на Георги Димитров, поздравил го за големия успех и му съобщил, че правителството на Чехословакия награждава инж. Христо Иванов с орден и карта за почивка 20дни в Карлови Вари.** Помолил го час по-скоро да му изпрати героя, за да му връчи наградите.

Уместно е да завършим с народната поговорка: *„Силните личности, колективи и държави се уважават, от слабите никой не се интересува"*.

Драги читатели, искам да споделя още четири неща:

1. Като ученик в Пловдив имах удоволствието да видя експоната – локомотив. В първия учебен ден на 15 септември 1948 г. от училище ни заведоха да видим новостите. Локомотивът беше такава новост. Направи ни впечатление, че до него румънците бяха изложили нормален жп локомотив.

2. През учебната 1957–1958 г. имах щастието да бъда студент на доцент инж. Христо Иванов – завеждащ катедра „Механизация на мините", и да слушам неговите лекции по „Минни машини". По-късно той стана професор.

3. През същата учебна година лекции ни четеше и доц. инж. Кирил Бандов – завеждащ катедра „Рудничен транспорт", по-късно професор и зам.-министър на енергетиката. В часовете по „Електролокомотивна тяга" той ни разказа с подробности тази история, която аз току-що ви преразказах.

4. Всички студенти бяхме обхванати от чувството на радост и благодарност, че имахме такива прекрасни преподаватели. И когато след една година се дипломирахме и отправихме към мините предприятия, ние отнесохме със себе си освен знания и частица от техния ентусиазъм и родолюбие

Инж. Филип СТОЯНОВ
20.06.2018г.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Илияна ВЕЛЕВА
(зам. главен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100
БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 20.07. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

КОГАТО БЪЛГАРИЯ ИМАШЕ РАКЕТЕН ЩИТ!

• 50 години от бойните пускове с оперативно-тактически ракети от района на община Приморско

От 23 до 29 юни 1968 г. на територията на Източна България и акваторията на Черно море, под ръководството на ГЩ на БНА, в лицето на зам.-министъра на отбраната и командващ Сухопътните войски ген. полк. Кирил Косев и командващите на: ВМС – вицеадмирал Иван Добрев; ПВО, ген. майор Димитър П. Димитров и РВ и А, ген. майор Димитър Ж. Тодоров, се проведе фронтово учение.

Привлечените за участие войски са :

• от Трета армия: 16 МСД, 66 Армейска ракетна бригада и 130 Подвижна ракетна техническа бригада от Кабиле, до Ямбол, и Трета зенитна ракетна бригада-Бургас;

• от Втора армия: 56 Армейска ракетна бригада и 129 Подвижна ракетна техническа бригада от Марино поле – Карлово;

- Авиополкът от летище с. Равнец;

• Бреговите ракетни дивизиони от Шкорпиловци и Поморие;

• Корабните ракетни дивизиони от Варна, Атия и Созопол.

Върховният момент на учението и бойните стрелби са бойните пускове с оперативни тактически ракети 8К14. В 06.00 часа на 28.06.1968 г. Четвърта стартова батарея от Ямболската бригада от позиция в близост до с. Веселие произвежда боен пуск. Един час по-късно, в 07.00 часа, Втора и Шеста батареи от Карловската бригада произвеждат групов пуск със същите ракети от позиции до с. Ясна поляна. Целите, по които се стреля, са разположени в морето до Балчик. Разстоянието на стрелбите е на 120 км от позициите. С бойни стрелби участват и ракетчиците от зенитната бригада, Бреговата ракетна бригада и Корабните ракетни дивизиони. Стрелбите на всички са с оценка „Отличен", невиждан успех на воините ракетчици от БНА. Натрупан е голям боен опит и самочувствие, гаранция за защита на Родината.

За ознаменуване на това събитие – 50 години от бойните пускове, гордост за ракетните войски в България, - е издигнат паметен знак. Той е изграден по инициатива на ракетчиците и артилеристите от СОСЗР от Бургас, Приморско, подкрепени от ракетчиците от София, Карлово и Ямбол и практическото участие на Общинския съвет на община Приморско, под патронажа на кмета на общината г-н Димитър Германов.

На паметния знак е изписано: НА БЪЛГАРСКИТЕ РАКЕТЧИЦИ ОТ СУХОПЪТНИ, ЗЕНИТНИ И БРЕГОВИ РАКЕТНИ ВОЙСКИ, ВМС И ВВС, ПО СЛУЧАЙ 50 ГОДИНИ ОТ УЧАСТИЕТО ИМ В МАЩАБНОТО СЪВМЕСТНО УЧЕНИЕ С БОЙНИ СТРЕЛБИ (26-29.06.1968 год.). И датата 28.06.2018 г.

Съобщение:

Паметният знак в град Приморско ще бъде открит в 12.00 часа на 01.09.2018 г. от президента генерал Румен Радев, Главнокомандващ на Въоръжените сили на Република България

НА ТЕБЕ, СИНЕ

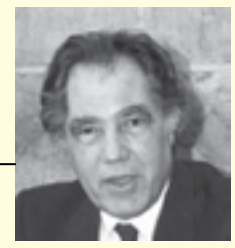

Георги ДЖАГАРОВ

Животът е труден, понякога - лош.
Живеем в такива години…
Но ти не бъди със живота на нож.
Обичай го, вярвай му, сине!

Главата си дръж нависоко,
дори
свикни пред теглото да пееш.
И аз ще ти кажа,
а ти разбери -
по-весело тъй ще живееш.
по-сигурно тъй ще вървиш през света…

Защото ще видиш наверно
реки без вода и гори без листа,
небе равнодушно и черно;
слепец ще те води по правия друм
и може би тъй ще се случи,
че някой глупак ще те учи на ум,
клеветник на чест ще те учи.

Ти плюй на това и напред отмини.
За нищо не чакай награда.
Труди се без отдих, търси висини
и никога духом не падай!

С народа бъди до последния дъх.
За него мисли, не забравяй
ни долу в калта, ни на светлия връх,
ни в тежки минути, ни в слава.

И утре, когато потрябва на смърт
да идеш, с врага да се биеш -
иди и падни безпощаден и твърд,
тъй както сме падали ние.

Сред този жесток и нерадостен век
бъди едновременно воин,
и верен приятел, и нежен човек!

Тогава ще бъда спокоен.

В памет на проф. инж. Христо Иванов и на министър-председателя Георги Димитров

• 70 години от строителството на първия машиностроителен завод за минни машини, гр. Перник

• 70 години от строителството на първите рудничи електрически локомотиви

ЗА РОДИНАТА С ЛЮБОВ

Началото е твърде интересно. Поставено е от двама души: инж. Христо Иванов – предложил „*спешно*", а министър-председателят Георги Димитров – утвърдил веднага, ето как.

През 1947 – 1948г. се изпълняваше т.нар. двегодишен стопански план за развитие на Народна република България. Наричаха го още „*Възстановителен*". Целта бе да се възстанови довоенното производство от 1939 г. Считаше се, че той ще постави основите на следващите петилетни планове.

Важно място в този план заема развитието на мина „Перник". Задачата е рязко увеличение добива на въглища, за да се задоволят нуждите на БДЖ (тогава всички локомотиви са на въглища), за населението и за новостроящите се електрически централи.

Едно от „*тесните места*" в рудниците се явява подземният транспорт. **За решаването на въпроса са необходими електрически локомотиви. Такива се произвеждат в Германия, но заводите са разрушени от войната.**

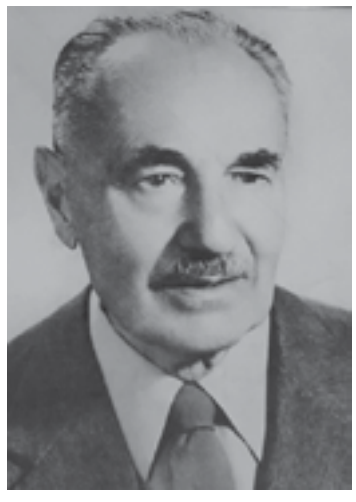

Проф. инж. Христо Иванов

Могат да се потърсят евентуално в Чехословакия. Задачата е много важна и с нея се заема министър-председателя Георги Димитров. **За целта той изпраща в началото на 1947 г. тричленна комисия – ръководител икономист и членове – двама инженери от Министерството на тежката промишленост.**

В братската страна делегацията е посрещната хладно. Чехословашките предложения са неприемливи – висока цена и далечен срок на доставка – след две години.

Инженер Христо Иванов, немски възпитаник от 30-те години и бивш главен механик на мина „Перник" обаче, твърдо отстоява интересите на нашата страна:

- Колеги, цената е висока, но ние ще я приемем, но не можем да приемем срока на доставката. Той е много дълъг и не ни устройва. Молим Ви да ни доставите част от локомотивите веднага, а останалите до края на годината, за да задоволим нашите нужди.

Отговорът на доставчиците е отрицателен. Тогава Иванов изказва съжаление, че не може да се сключи договорът и твърдо заявява:

- Нашите нужди, пак повтарям, са неотложни. Ето защо ще се наложи ние да си произведем локомотивите, и то в срок до една година.

Всички присъстващи се изненадали от думите му, но не ги вземат насериозно, защото знаят, че страната ни нито има завод, нито специалисти за подобно производство.

След завръщането на групата в България отговорникът се явил при Георги Димитров и го запознал подробно с проведените разговори. Министър-председателят внимателно изслушал доклада и казал да дойде и инж. Иванов. Георги Димитров търпеливо изслушал и втория доклад, след което настоял:

На стр. 11

ISSN 1310-8492